

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2025r.

sprawy **R. Ł. i A. C.**

skazanych za przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne

z powodu kasacji obrońcy skarżących

wniesionych od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 5 września 2024r., sygn. akt II AKa 105/24,

zmieniającego w części wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 6 listopada 2023r., sygn. akt XVI K 139/20

postanowił:

- 1. oddalić kasację uznając je za oczywiście bezzasadne,**
- 2. obciążyć skarżących kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w częściach na nich przypadających.**

UZASADNIENIE

Kasacje wniesione w niniejszej sprawie są bezzasadne w stopniu oczywistym.

Na wstępie należy podnieść, że zgodnie z dyspozycją art. 523§1 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ponadto, na podstawie art. 523§2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej

wykonania (ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji opartej na uchybieniach wymienionych w art. 439 k.p.k.).

Wobec wymierzenia skazanym w niniejszej sprawie kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, postawienie w kasacji zarzutu wystąpienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej określonej w art. 439§1 pkt 1 i 2 k.p.k. przesądziło o jej formalnej dopuszczalności.

Uchybienie o tak doniosłej randze miało zdaniem autora kasacji polegać na tym, że w I instancji sądowej orzekała sędzia X.Y.. Sędzia ta - w ocenie skarżących - nie miała legitymacji do zasiadania w składzie tego Sądu z uwagi na nieprawidłowy tryb jej powołania na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego. Doszło do niego bowiem na skutek wniosku Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej ustawą z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r, poz. 3). Przedmiotowy wniosek Krajowa Rada Sądownictwa przedstawiła Prezydentowi RP mocą uchwały nr [...] /2022 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia [...] 2022r., zaś postanowieniem z dnia [...] 2022r. Prezydent RP powołał Sędziego X.Y. do pełnienia urzędu na stanowisku Sędziego Sądu Okręgowego w Katowicach.

Autor kasacji w tym kontekście wskazał na naruszenie art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950r. oraz art. 47 akapit drugi Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej w odniesieniu do oskarżonych poprzez rażące naruszenie standardu rzetelnego procesu sądowego, wynikającego z ww. przepisów, polegające na wydaniu prawomocnego wyroku w przedmiotowej sprawie przez sąd, który był nienależycie obsadzony.

Zarzutowi temu nie można jednak przypisać cechy zasadności. Przede wszystkim w powyższym zakresie należy odwołać się do uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22.

W tezie 2 tej uchwały Sąd Najwyższy stwierdził, że „brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Taka sytuacja zachodzi jedynie w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominacje w takich warunkach”.

Z powyższej uchwały nie wynika zatem, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa (dalej: KRS) po dniu 17 stycznia 2018r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem był nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Sytuacja taka wymaga przeprowadzenia testu bezstronności. W uzasadnieniu kasacji nie podniesiono tymczasem żadnych obiektywnych okoliczności, które dostarczyłyby przekonujących argumentów za przyjęciem, że wskazana w zarzucie sędzia nie powinna brać udziału w omawianej sprawie. Co więcej, okoliczności takich nie podano także w treści apelacji. Należy bowiem zauważyć, że tożsamy zarzut stanowił przedmiot rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Ponawiając zarzut

wystąpienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, jednak i tym razem nie zaprezentowano żadnej argumentacji, która świadczyłaby o istnieniu obiektywnych podstaw do podważania bezstronności i niezależności sędziowskiej Sędzi orzekającej w niniejszej sprawie na etapie I instancji.

Argumentów takich nie dostarcza także przebieg kariery Sędzi, opisany w uchwale Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] /2022 z dnia [...] 2022r. i inne dostępne w tej materii dokumenty. Wskazują ona natomiast, że powołanie sędzi X.Y. na urząd sędziowski w sądzie wyższej instancji wynikało nie z nagłego, nieuzasadnionego przyspieszenia jej kariery zawodowej w ostatnich latach, lecz z doświadczenia zawodowego i pozytywnej oceny sposobu pełnienia przez nią urzędu.

Dodać wypada w tym miejscu, że oceny moralne osób decydujących się na udział w procesie nominacyjnym prowadzonym przez organ o takim charakterze jak Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana po 2018r., nie mieszczą się w kategorii zachodzenia bezwzględnych przesłanek odwoławczych.

Z tych względów zarzut wystąpienia w sprawie bezwzględnej przesłanki odwoławczej nie zasługiwał na uwzględnienie.

Konsekwencją powyższego było z kolei uznanie kasacji za bezzasadne w stopniu oczywistym.

Skazanych obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

[J.J.]

[a.ł.]